

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **P. R.**, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje**, se sídlem Lidické náměstí 899/9, Ústí nad Labem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 7. 2015, č. j. 78 A 15/2015 – 11,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 27. 8. 2015 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 7. 2015, č. j. 78 A 15/2015 – 11 (dále jen „napadené usnesení“), jimž byla odmítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí žalované o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 21. 5. 2013, č. j. KRPU-119743/PŘ-2013-040864, ev. č. bloku FC/2013 C 1043612. Uvedeným rozhodnutím byla stěžovateli uložena pokuta ve výši 300 Kč za přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. V závěru usnesení krajský soud konstatoval, že pokud by zde nebyl dán výše uvedený důvod pro odmítnutí žaloby, pak by žaloba musela být odmítnuta pro její opožděné podání.

[2] Jelikož stěžovatel neuhradil spolu s podáním kasační stížnosti soudní poplatky za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vyzval jej Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 31. 8. 2015, č. j. 4 As 194/2015 – 23, aby soudní poplatky v uvedené výši uhradil ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení usnesení. Nejvyšší správní soud současně stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení usnesení předložil soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě doložil, že má vysokoškolské vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[3] V mezidobí byl nicméně Nejvyššímu správnímu soudu doručen soudní spis Krajského soudu v Ústí nad Labem vedený v této věci, po jehož předběžném prostudování dospěl zdejší soud k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně.

[4] Podle ustanovení § 106 odst. 2 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) „[k]asační stížnost musí být podána do dvou týdnů

po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení“. Podle poslední věty téhož ustanovení „[z]meškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout“. Podle odst. 4 téhož ustanovení „[k]asační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal“.

[5] Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., za použití ustanovení § 120 téhož zákona „[n]estanojí-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně“.

[6] Podle ustanovení § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. „[l]hůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek“. Podle ustanovení § 40 odst. 2 věty první s. ř. s. „[l]hůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty“. Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. „[l]hůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanojí-li tento zákon jinak“.

[7] Stěžovatel ve své kasační stížnosti uvedl, že napadené usnesení mu bylo doručeno dne 18. 8. 2015. Z obsahu soudního spisu nicméně Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno vhozením do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky (viz ustanovení § 50 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, jež se ve správním soudnictví použije na základě ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s.) dne 11. 8. 2015 (viz doručenko připojená na č. l. 13 soudního spisu).

[8] Napadené usnesení obsahuje řádné poučení o opravných prostředcích včetně lhůty k podání kasační stížnosti, když se v něm kromě jiného uvádí, že „[p]roti rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout“.

[9] Napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 11. 8. 2015, zákonná lhůta pro podání kasační stížnosti proto počala běžet dne 12. 8. 2015 a marně uplynula dne 25. 8. 2015. K jejímu zachování by tedy bylo nutné, aby kasační stížnost byla stěžovatelem nejpozději dne 25. 8. 2015 předána soudu nebo jemu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z razítka pošty Most 6 vyznačeného na obálce, v níž byla kasační stížnost Nejvyššímu správnímu soudu doručena, však vyplývá, že tato byla stěžovatelem podána k poštovní přepravě až dne 26. 8. 2015 (viz č. l. 16 spisu zdejšího soudu).

[10] Na základě shora uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost stěžovatele byla ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. podána opožděně, přičemž zmeškání lhůty nelze podle poslední věty téhož ustanovení prominout. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona.

[11] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

pokračování

[12] Jelikož nebyly splněny podmínky pro věcné projednání kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud dodává, že za těchto okolností již není nutné splnit povinnosti uložené stěžovateli usnesením ze dne 31. 8. 2015, č. j. 4 As 194/2015 – 23 (viz odst. [2] tohoto usnesení), t. j. zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost, či předložení plné moci advokátovi.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. září 2015

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu